

навичок писемного мовлення сприяє ретельно продуманий і відібраний згідно рівня розвитку мовленнєвих навичок інофонів матеріал із поступовим зростанням складності і повторюваності різних видів вправ.

Необхідність подальшого вивчення цієї проблеми обумовлена загальною цифровізацією і розвитком інформаційних технологій, оскільки цей напрям відкриває перед викладачем широкий спектр дидактичних можливостей, сприяє підвищенню ефективності навчання іноземної мови. Комунікаційно-інформаційні технології забезпечують суспільству сучасні засоби спілкування, тому проблема навчання писемного мовлення є однією з актуальних у методиці навчання іноземних мов. Нині навчання іноземної мови припускає використання писемного мовотворення не тільки як засобу вдосконалення мовленнєвих умінь, але і як способу спілкування за допомогою мережі Інтернет. Це якісно новий різновид комунікації, який став звичайною складовою сучасного життя [3].

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Вашуленко М.С. Методика навчання української мови: навчально-методичний посібник. К.: Літера ЛТД, 2011. 364 с.
2. Мацько Л.І., Сидоренко О.М. Українська мова: Посібник. К.: Либідь, 1995. 432 с.
3. Мотрюк Н.Г. Методичні концепції навчання іншомовного писемного мовлення. Буковинський державний медичний університет, Україна. [Електрон. ресурс] Режим доступу: http://www.rusnauka.com/41_PWSN_2014/Philologia/5_184035.doc.htm
4. Ніколаєва Н.С. Загальноосвітній стандарт української мови як іноземної (рівень В1). Рекомендовано Міністерством освіти і науки України (наказ Міністерства освіти і науки України від 24.06.2014 № 750). 134 с.
5. Пассов Е.И. Основы коммуникативной методики обучения иноязычному общению. М. 1989. 276 с.
6. Солонцова Л.П. Современная методика обучения иностранным языкам (общие вопросы, базовый курс): Учебник. Алматы Эверо, 2015. 373 с.

REFERENCES

1. Vashulenko, M.S. (2011). *Metodyka navchannya ukrayins'koyi movy* [Methods of teaching the Ukrainian language]. Kyiv.
2. Mats'ko, L.I., Sydorenko, O.M. (1995). *Ukrayins'ka mova* [Ukrainian language]. Kyiv.
3. Motryuk, N.H. *Metodychni kontseptsiyi navchannya inshomovnoho pysemnoho movlennya* [Methodical concepts of teaching foreign written speech]. Chernivtsi.
4. Nikolayeva, N.S. (2014). *Zahal'noosvitniy standart ukrayins'koyi movy yak inozemnoyi (riven' V1)* [General educational standard of the Ukrainian language as foreign (level B1)]. Kyiv.
5. Passov, E.I. (1989). *Osnovy komunikativnoi metodiki obuchenii inoiazychnomu obshcheniu* [Fundamentals of communicative methods of teaching foreign language communication]. Moscow.
6. Solontsova, L.P. (2015). *Sovremennaya metodika obucheniya inostrannym yazykam* [Modern methods of teaching foreign languages]. Almaty.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ЛПАТОВА Марина Валентинівна – викладач кафедри історії, археології, інформаційної та архівної справи Центральноукраїнського національного технічного університету.

Наукові інтереси: проблеми методики навчання української мови як іноземної.

ЩЕРБИНА Світлана Володимирівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов Центральноукраїнського національного технічного університету.

Наукові інтереси: теорія та методика навчання іноземним мовам.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

LIPATOVA Maryna Valentynivna – lecturer of the Department of the history, archaeology, information and archival affair of Central Ukrainian National Technical University.

Scientific interests: problems of methodology of teaching Ukrainian as a foreign language.

SHCHERBYNA Svitlana Volodymyrivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Foreign Languages of Central Ukrainian National Technical University.

Scientific interests: theory and methodology of teaching foreign languages.

Стаття надійшла до редакції 12.10.2022 р.

УДК 378.015.31: 613

DOI: 10.36550/2415-7988-2022-1-207-201-205

ЛОГВІНОВА Ярослава Олексіївна –

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри фізичного виховання і
рекреаційно-оздоровчої роботи

Центральноукраїнського державного педагогічного університету
імені Володимира Винниченка

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7582-9495>

e-mail: y.o.lohvinova@cuspu.edu.ua

ВИКОРИСТАННЯ ФІТНЕС-ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

У статті описані та обґрунтовані потреби щодо формування здоров'язбережувальної компетентності вчителя фізичної культури у мінливих умовах суспільства та довкілля. Здоров'язбережувальна компетентність розглядається як якість особистості, що ґрунтується на інтеграції знань, умінь, навичок, ціннісних ставлень особистості, спрямованих на збереження фізичного,

соціального, психічного та духовного здоров'я і реалізується у здоров'язбережувальній діяльності. Наголошується на ключовому значенні здоров'язберігаючої діяльності як можливості установалення зв'язку між знаннями й ситуацією, як здатності знайти, виявити процедуру, яка підходить для вирішення проблеми.

Для діагностики рівня здоров'язберігаючої компетентності важливим є рівень засвоєння особистістю валеологічних знань, стійка мотивація до здорового способу життя, розробка комплексу здоров'язбережувальних заходів.

Розглянуто класифікацію сучасних технологій здоров'язбереження, особливе значення у якій чільне місце посідають здоров'яформувальні технології, що передбачають цілеспрямовану оздоровчу гуманістичну, особистісно орієнтовану взаємодію викладача й студента і спрямовані на формування, збереження, зміцнення, відновлення здоров'я особистості.

Фітнес-технології розглядаються як сукупність науково-обґрунтованих способів і методичних прийомів, що мають оздоровчий вплив і спрямовані на задоволення потреб особистості у руховій активності, формування позитивного ставлення до здорового способу життя та соціальної успішності.

Аналізуються педагогічні можливості фітнес-технологій для формування здоров'язберігаючої компетентності студентів факультету фізичного виховання, серед яких вирізняємо формування у особистості здоров'язбережувальних поглядів, мислення та свідомості, уміння застосовувати набуті знання і навички для збереження і зміцнення власного здоров'я, використання набутого досвіду у майбутній професійній діяльності та соціумі.

Ключові слова: здоров'я, здоров'язберігаюча компетентність, майбутній вчитель фізичної культури, фізкультурно-оздоровчі технології, фітнес-технології.

LOGVINOVA Yaroslava Oleksiivna –
Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Physical
Education and Recreational Health Work
of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State
Pedagogical University
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7582-9495>
e-mail: y.o.lohvinova@cuspu.edu.ua

THE USE OF FITNESS TECHNOLOGIES IN THE FORMATION OF HEALTH CARE COMPETENCE OF STUDENTS OF THE FACULTY OF PHYSICAL EDUCATION

The article considers the importance of the formation of health-preserving competence of the physical education teacher. Health-preserving competence is a quality of an individual consisting of valeological knowledge, abilities, skills, an individual's attitude to health as the highest value, and experience in practical activities to preserve mental, physical, and social health. The health-preserving activity of the physical culture teacher connects theoretical knowledge with the life situation.

The level of valeological knowledge, high motivation for a healthy lifestyle, and practical activity, which is manifested in the organization and implementation of measures to preserve one's own health and the health of the team, are important for diagnosing the level of health-preserving competence.

The classification of modern health care technologies, which consist of health care technologies, health education technologies, health culture education technologies, and health care technologies, is considered. The most important technologies are the technologies of health formation. Technologies for the formation of health involve the interaction of a teacher and a student and are aimed at the formation, preservation, strengthening, and restoration of personal health.

Fitness technologies are a set of methods and methodological techniques that have a health-improving effect, increase a person's motor activity, form a positive attitude to a healthy lifestyle and social success.

Fitness technologies are important for the formation of health-preserving competence of students of the Faculty of Physical Education, health-preserving views, thinking and consciousness, the ability to apply knowledge and skills to preserve and strengthen one's own health, use experience in future professional activities and society. Fitness technologies are important in the training of a physical education teacher, they affect the anatomical systems of the body, increase physical health, the level of physical and mental development, and improve physical performance.

Key words: health, health-preserving competence, future physical education teacher, physical culture and health technologies, fitness technologies.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Сучасне стрімке життя збільшує ризики для здоров'я особистості у мінливих умовах суспільства та довкілля, де каталізатором низького стану здоров'я молоді є соціально-економічна ситуація в Україні, низький рівень життя, екологічне неблагополуччя, безвідповідальне ставлення до власного здоров'я, низький рівень ціннісних орієнтацій та вольових зусиль у напрямі фізичного саморозвитку та власного здоров'язбереження.

Окрім вище окреслених факторів, студенти закладів вищої освіти в умовах дистанційного навчання стикаються із такими здоров'яруйнівними факторами як гіподинамія, висока емоційна затратність і стресовість, напруженість органів зору внаслідок роботи із комп'ютерною технікою. Як зазначають автори Т.В. Лутасва, Н.В. Шварп та Г.В. Тимошук, освітній процес в онлайн-середовищі

містить у собі багато різноманітних і достатньо сильних подразників що впливають на нервову систему учасників освітнього процесу. Тому, у закладах вищої освіти, необхідно дотримуватися ... системи заходів, що спрямовані на збереження та укріплення психічного здоров'я, досягнення найкращого функціонального стану нервової системи [4].

На фоні недостатньої підготовленості студентів до організації власної здоров'язбережувальної діяльності у процесі здобуття вищої освіти, це негативним чином впливає на усі складові здоров'я. Зважаючи на зазначене, актуальним є пошук ефективних шляхів організації здоров'язберігаючої діяльності студентів, формування належного рівня здоров'язберігаючої компетентності майбутніх фахівців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній і зарубіжній педагогічній науці досліджувалися різні аспекти проблеми здоров'язбереження молодого покоління, а саме: формування здоров'язберігаючої компетентності (Д. Воронін, Н. Белікова); теоретичні засади здоров'язбережувальних технологій (Н. Беседа, Л. Горяна, О. Дубогай, Л. Попова, С. Лапаєнко та інші); формування валеологічної культури особистості засобами здоров'язбережувальних технологій (Т. Бойченко, О. Бондаренко, Л. Ващенко, М. Гончаренко, В. Горащук, В. Грибань, С. Кондратюк).

Мета статті: розгляд педагогічних можливостей фітнес-технологій для формування здоров'язберігаючої компетентності майбутнього вчителя фізичної культури.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дефініція «здоров'язбережувальна компетентність» постає як інтегральна якість особистості, яка проявляється у її загальній здатності до здоров'язбережувальної діяльності, що ґрунтується на інтеграції знань, умінь, навичок, ціннісних ставлень особистості, спрямованих на збереження фізичного, соціального, психічного та духовного здоров'я – свого та оточення [6], що виявляється в здатності організувати й регулювати свою здоров'язбережувальну діяльність; оцінювати свою поведінку; зберігати та реалізовувати власні здоров'язбережувальні позиції, виходячи з особисто усвідомлених і засвоєних моральних норм та принципів [2].

До показників здоров'язберігаючої компетентності Н. Белікова відносить уявлення про здоров'я та здоровий спосіб життя, про здоров'яформуючі чинники; значущість здоров'я як загальнолюдської цінності; уміння відстежувати і фіксувати позитивні та негативні зміни в стані власного здоров'я і здоров'я оточуючих; уміння складати ефективну і дієву програму збереження власного здоров'я на основі моделі уявлення про себе як про здорову людину; уміння складати ефективну і дієву програму відновлення здоров'я. Таким чином, здоров'язберігаюча компетентність постає як сукупність компонентів – мотиваційного, когнітивного і діяльнісного компонентів.

Дослідник Д. Воронін [2] наголошує, що для розгортання процесу формування здоров'язберігаючої компетентності особистості важливого значення, поряд із засвоєнням валеологічних знань, набуває стійка мотивація до здорового способу життя, розробка комплексу здоров'язбережувальних заходів, спрямованих на усвідомлення студентами цінності свого здоров'я. При цьому науковець акцентує на виключному значенні засобів фізичного виховання й спорту для досягнення високого рівня здоров'язберігаючої компетентності для студентів закладів вищої освіти.

Ми погоджуємось із О. Максимович, яка наголошує на діяльнісному характері компетентності як можливості установлення зв'язку між знаннями й ситуацією або, у більш широкому розумінні, як

здатності знайти, виявити процедуру (знання і дія), яка підходить для вирішення проблеми [5]. Тому для ефективного формування у майбутнього вчителя фізичної культури здоров'язберігаючої компетентності важливе значення має організація практичної діяльності, спрямованої на збереження, зміцнення та покращення показників власного здоров'я.

Під здоров'язбережувальною діяльністю науковець Н. Кравчук розуміє «вид діяльності людини, яка спрямована на формування, збереження та зміцнення здоров'я як свого власного, так і інших людей, формування культури здоров'я, екології здоров'я, цілісної (холістичної) формули здорового способу життя, а також здатність вносити зміни у довкілля, спосіб власного життя, використовуючи та поєднуючи оптимальні методи навчання і виховання та вміння прогнозувати очікуваний результат» [3, с. 143].

Здоров'язбережувальна діяльність передбачає розвиток у студентів умінь використовувати теоретичні знання для формування системи умінь, навичок, формування досвіду реалізації власної здоров'язбережувальної позиції. Зближення теорії здоров'язбереження з практикою забезпечує технологія, яка ілюструє структуру, механізми та стратегію здоров'язбереження.

До нині немає єдиного визначення терміну «здоров'язбережувальні технології», головною причиною чого, на думку С. Присяжнюк, є його монополізованість медичною наукою. Здоров'язбережувальні технології науковець розглядає як педагогічний процес формування, збереження, зміцнення і покращення здоров'я, спрямований на підвищення інтелектуальної і фізичної дієздатності засобами фізичної культури і спорту та виховання мотиваційних здібностей у студентства до свого фізичного самовдосконалення [7].

Мета здоров'язбережувальних освітніх технологій полягає у забезпеченні умов фізичного, психічного, соціального та духовного комфорту, що сприяють продуктивній навчально-пізнавальній та практичній діяльності учасників освітнього процесу, заснованій на науковій організації праці та культури здорового способу життя особистості.

Зміст здоров'язбережувальних технологій визначають основні здоров'язбережувальні компоненти освітнього середовища: змістовий; аксіологічний; гносеологічний; екологічний; емоційно-вольовий; фізкультурно-оздоровчий; діяльнісний [8].

Аналіз змісту сучасних технологій здоров'язбереження уможливив виокремити їх типи (за О. Ващенко):

– оздоровчі технології – технології, спрямовані на розв'язання завдань зміцнення фізичного здоров'я людини, підвищення потенціалу (ресурсів) здоров'я;

– технології навчання здоров'я мають на меті формування життєвих навичок (керування емоціями, вирішення конфліктів тощо), профілактику травматизму та зловживання психоактивними речовинами, статеве виховання;

– технології виховання культури здоров'я передбачають виховання в людині особистісних якостей, що сприяють збереженню й зміцненню здоров'я, формуванню уявлень про здоров'я як цінність, посилення мотивації на ведення здорового способу життя, підвищення відповідальності за особисте здоров'я й здоров'я родини;

– здоров'язберігальні технології – технології, що створюють безпечні умови для перебування, навчання та праці людини, а також ті, що розв'язують завдання раціональної організації виховного процесу (з урахуванням вікових, статевих, індивідуальних особливостей і гігієнічних норм), відповідності навчального й фізичного навантажень до можливостей дитини [1];

– здоров'яформувальні технології передбачають цілеспрямовану оздоровчу гуманістичну, особистісно орієнтовану взаємодію вчителя та учня, викладача й студента, спортсмена та тренера тощо, що включає сукупність засобів, прийомів, методів, спрямованих на формування, збереження, зміцнення, відновлення здоров'я особистості.

Практичним проявом здоров'яформувальних технологій є фізкультурно-оздоровчі програми або фітнес-програми, в основу яких покладено різновиди рухової активності людини [6], спеціально організованої в рамках групових або індивідуальних (персональних) занять.

Фітнес-технології, як сукупність науково-обґрунтованих способів і методичних прийомів, мають оздоровчий вплив і спрямовані на задоволення потреб особистості у руховій активності, формування позитивного ставлення до здорового способу життя та соціальної успішності.

Вони можуть мати оздоровчо-кондиційну спрямованість (зниження ризику розвитку захворювань, досягнення й підтримка певного рівня фізичного стану), чи переслідувати цілі, пов'язані з розвитком здібностей до вирішення рухових і спортивних завдань на достатньо високому рівні.

Перевагою використання фітнес-технологій у процесі підготовки вчителя фізичної культури для вирішення завдання здоров'язбереження є комплексний вплив на всі системи організму, покращення з їх допомогою показників фізичної складової здоров'я.

Аналіз науково-методичної літератури та даних педагогічних досліджень дозволив визначити, що сучасним науково-обґрунтованим технологіям із фітнесу характерний ряд ознак, що доводить доцільність їх використання у процесі підготовки вчителя фізичної культури, а саме: спрямованість на досягнення цілей фітнесу (оздоровлення, підвищення рівня фізичного і психічного розвитку, фізичної працездатності, розвиток фізичних здібностей); інноваційність (пріоритетне використання інноваційних засобів, методів, форм проведення занять); інтегративність і модифікація (інтеграція засобів і технологій з різних видів фізичної культури, їх модифікація); варіативність (різноманітність засобів, методів, форм проведення занять); мобільність (швидка реакція: на попит населення на певні види

рухової активності); адаптивність до контингенту, простота і доступність; естетична доцільність; емоційна спрямованість (підвищення настрою, позитивний емоційний фон); моніторинг (лікарсько-педагогічний контроль в процесі занять); результативність, задоволеність від занять.

Для успішного використання можливостей фітнес-технологій у навчальному процесі важливим є теоретична та методична підготовка, тому студент має знати: основні компоненти здорового способу життя і роль рухової активності у розвитку організму; роль і значення фізичної культури у підготовці студентів до життєдіяльності; методи побудови індивідуальних оздоровчих та оздоровчо-профілактичних програм; методи контролю за власним станом здоров'я під час занять фітнес-технологіями та виконанні оздоровчих програм, теоретико-методичні засади оздоровчого тренування, принципи та методи підбору, застосування фізичних вправ; правила профілактики фізичної і розумової втоми, запобігання фізичному перетренуванню, методи оцінки стану соматичного здоров'я.

Використання фітнес-технологій сприяє виробленню у особистості здоров'язбережувальних поглядів, мислення та свідомості [9], способів дій із формування індивідуального арсеналу рухових умінь і навичок, необхідних для підвищення фізичного стану, збереження здоров'я; уміння застосовувати набуті знання і навички для збереження і зміцнення власного здоров'я, використання набутого досвіду у майбутній професійній діяльності та соціумі.

Висновки і перспективи подальших розвідок напрямку. Фітнес-технології, як сукупність науково-обґрунтованих способів і методичних прийомів, мають оздоровчий вплив і спрямовані на задоволення потреб особистості у руховій активності, формування позитивного ставлення до здорового способу життя та соціальної успішності. Використання фітнес-технологій у процесі підготовки вчителя фізичної культури дозволяє комплексно впливати на всі системи організму, сприяє підвищенню показників фізичного здоров'я, рівня фізичного і психічного розвитку, фізичної працездатності.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Ващенко О., Свириденко С. Готовність вчителя до використання здоров'язбережувальних технологій у навчально-виховному процесі. *Здоров'я та фізична культура*. 2006. № 8. С. 1-6.
2. Воронін Д.С. Здоров'язберігаюча компетентність студента в соціально-педагогічному аспекті. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*: зб. наук. пр. за ред. Єрмакова С.С. Харків: ХДАДМ (ХХІІІ), 2006. № 2. С. 25-28.
3. Кравчук Н.П. Педагогічні умови формування здоров'язбережувальної компетентності в майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2015. № 8(52). С. 135–146.
4. Лутаєва Т.В., Шварп Н.В., Тимошук Г.В. Формування психогігієнічної компетентності здобувачів вищої освіти. *Наукові записки Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира*

Винниченка. Серія: Педагогічні науки. 2022. Вип. 206. С. 43-50.

5. Максимович О.М. Компетентнісний підхід при підготовці майбутніх учителів до професійної діяльності. *Вісник Прикарпатського університету*. Серія: Педагогіка. Івано-Франківськ, 2011. Вип. XL. Частина 2. С.87 – 89.

6. Омельчук О.В., Слобожанінов А.А., Ляхова І.М. Формування здоров'язбережувальних компетентностей студентів засобами інфокомунікаційних технологій. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова*. Серія № 15. *Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт): зб. наукових праць / За ред. О.В. Тимошенка*. Київ: Видавництво НПУ імені М.П. Драгоманова, 2022, Випуск 6(151) 22, С. 105-108.

7. Присяжнюк С.І. Використання здоров'язбережувальних технологій у фізичному вихованні студентів спеціального медичного відділення. Теорія та практика: монографія. Київ: ЦП "КОМПРИНТ", 2012. 464 с.

8. Рыбалко Л.М. Педагогічні умови формування здорового способу життя в студентській молоді. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка*. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. Вип. 147. Т. II. Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка; гол. ред. Носко М.О. Чернігів: ЧНПУ, 2017. С. 118-121.

9. Согоконь О. Формування здоров'язбережувальної компетентності студентів сучасного закладу освіти. *Педагогічна освіта: теорія і практика: Збірник наукових праць. Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка*; Інститут педагогіки НАПН України [гол. ред. Лабунець В.М.]. Вип.27 (2-2019). Кам'янець-Подільський, 2019. С.115-120.

REFERENCES

1. Vashchenko, O., Svyrydenko, S. (2006). Hotovnist vchytelia do vykorystannia zdoroviazberzhuvalnykh tekhnolohii u navchalno-vykhovnomu protsesi [The readiness of the teacher to use health-saving technologies in the educational process]. *Zdorovia ta fizychna kultura*. № 8. S. 1-6.

2. Voronin, D.Ie. (2006). Zdoroviazberihaiucha kompetentnist studenta v sotsialno-pedahohichnomu aspekti [Health-preserving competence of the student in the socio-pedagogical aspect]. *Pedahohika, psykhologhiia ta medyko-biolohichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu: zb. nauk. pr. za red. Yermakova S.S.* Kharkiv: KhDADM (XXPI). № 2. S. 25-28.

3. Kravchuk, N.P. (2015). Pedahohichni umovy formuvannia zdorov'iazberzhuvalnoi kompetentnosti v maibutnikh vykhovateliv doshkilnykh navchalnykh zakladiv [Pedagogical conditions for the formation of health care competence in future teachers of preschool educational institutions]. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii*. Sumy: SumDPU imeni A. S. Makarenka. № 8(52). S. 135–146.

4. Lutaieva, T.V., Shvarp, N.V., Tymoshchuk, H.V. (2022). Formuvannia psykhohihiienichnoi kompetentnosti zdobuvachiv vyshchoi osvity [Formation of psychohygienic competence of students of higher education]. *Naukovi zapysky*

Tsentralnoikrainskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Vynnychenka. Serii: Pedahohichni nauky. Vyp. 206. S.43-50.

5. Maksymovych, O.M. (2011). Kompetentnisnyi pidkhid pry pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv do profesiinoi diialnosti [A competent approach in preparing future teachers for professional activity]. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu*. Serii: Pedahohika. Ivano-Frankivsk. Vyp. KhL. Chastyna 2. S.87 – 89.

6. Omelchuk, O.V., Slobozhaninov, A.A., Liakhova, I.M. (2022). Formuvannia zdoroviazberzhuvalnykh kompetentnosti studentiv zasobamy infokomunikatsiinykh tekhnolohii [Formation of students' health-preserving competencies by means of information and communication technologies]. *Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M.P. Drahomanova*. Serii № 15. *Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoi kultury (fizychna kultura i sport): zb. naukovykh prats / Za red. O.V. Tymoshenka*. Kyiv: Vydavnytstvo NPU imeni M.P. Drahomanova. Vypusk 6(151) 22. S. 105-108.

7. Prisiazhniuk, S.I. (2012). Vykorystannia zdoroviazberzhuvalnykh tekhnolohii u fizychnomu vykhovanni studentiv spetsialnoho medychnoho viddilennia [The use of health-saving technologies in the physical education of students of a special medical department]. *Teoriia ta praktyka: monohrafiia*. Kyiv: TsP "KOMPRYNT". 464s.

8. Rybalko, L.M. (2017). Pedahohichni umovy formuvannia zdorovoho sposobu zhyttia v studentskoi molodi [Pedagogical conditions for the formation of a healthy lifestyle among student youth]. *Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni T.H. Shevchenka*. Serii: Pedahohichni nauky. Fizychno vykhovannia ta sport. Vyp. 147. Т. II / Chernihivskiy natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni T.H. Shevchenka; hol. red. Nosko M.O. Chernihiv: ChNPU. S. 118-121.

9. Sohokon, O. (2019). Formuvannia zdoroviazberzhuvalnoi kompetentnosti studentiv suchasnoho zakladu osvity [Formation of health care competence of students of a modern educational institution]. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka: Zbirnyk naukovykh prats. Kamianets-Podilskiy natsionalnyi universytet imeni Ivana Ohiiienka; Instytut pedahohiky NAPN Ukrainy* [hol. red. Labunets V.M.]. Vyp. 27 (2-2019). Kamianets-Podilskiy. S.115-120.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ЛОГВІНОВА Ярослава Олексіївна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії фізичного виховання і рекреаційно-оздоровчої роботи Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: екологічне виховання студентів.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

LOGVINOVA Yaroslava Oleksiivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Theory of Physical Education and Recreational Health Work of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State Pedagogical University.

Research interests: environmental education of students.

Стаття надійшла до редакції 12.10.2022 р.